

взема 300 гроша; по два гроша — 600 гроша; по три — 900 гроша. Съ тия пари ще си купя едно прасенце, ще го изхраня, и то ще ми опраси 12 прасенца. Тия 12 прасенца ще пораснатъ, и всѣко ще ми опраси още по дванадесетъ, а и тия — още по дванадесетъ. И така туку-вижъ — събрали се цѣла черда свине.

Ще ги откарамъ на жълждъ въ планината. Тамъ ще ядатъ, ще ядатъ додѣто се огоятъ.

Па ще ги откарамъ на пазаръ, ще ги продамъ всичкитѣ, ще взема много пари и ще стана богатъ — прѣбогатъ.

Ще си купя единъ хубавъ конь, ще се прѣмѣна хубаво и хайде прѣзъ царювитѣ дворове.

Царювата щерка, като ме види отъ балкона, ще ме хареса и ще се ожени за мене.

Щомъ ни се роди момченце, ще му туримъ име Богданчо.

Па като отида на пазаръ, ще му купя ябълки. А навръщане майка му ще ме посрѣщне съ него. Азъ ще му дамъ ябълки и ще си го прѣгърна ей така...

Но въ тоя мигъ — тупъ! кощницата съ яйцата паднала задъ него на земята и... всичко се свършило.

Ив. Недевъ.

